

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. СВ. П., ЕГН:***** с адрес гр.София, /адрес/, срещу Наказателно постановление (НП) № 3286р-21722 от 11.05.2021 г., издадено от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с което на основание чл.173, ал. 2, във вр. с ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ.

Жалбоподателят не е доволен от издаденото наказателно постановление и моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Същият излага доводите си, че фактическата обстановка не е била правилно изяснена, от което са последвали грешни правни изводи за извършено нарушение. Не е била съобразена разпоредбата на чл.160 от ЗМВР, която изисква подаването на декларация по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ от служителите на МВР към момента на постъпването им на служба, какъвто именно е настоящият случай. Като самостоятелно основание за отмяна на крайния административен акт се сочи липсата на всички задължителни реквизити на наказателното постановление, съгласно чл.57, ал.1 от ЗАНН. В условията на евентуалност се застъпва становище за наличие на маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Въззиваемата страна- Директорът на ГД „Национална полиция“ редовно призована за съдебно заседание, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното :

-

С акт за установяване на административно нарушение №3286р-18689/19.04.2021г., издаден от главен експерт в сектор „Защита на информацията и регистратури“ на отдел „Информационни технологии, анализ, планиране, координация и административно обслужване“ при ГДНП е установено, че на 19.01.2021 г., в 08.30 ч. жалбоподателят П. СВ. П. не е подал декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в гр. София, бул. „Александър Малинов“ № 1, в ГДНП, която съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ следва да бъде подадена в едномесечен срок от заемането на длъжността. Младши инспектор П. е встъпил в длъжност на 17.12.2020 г. след проведен конкурс за постъпване на държавна служба. С докладна записка на Началник сектор „Човешки ресурси“ при ГДНП до

Директора на ГДНП с рег.№ 3286р-17199/09.04.2021 г. било констатирано, че в дело „Декларации по ЗПКОНПИ“ за жалбоподателя липсвала декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от същия закон, подавана при заемане на длъжността, както и от справки от „Централизираната автоматизирана информационна система за документооборота“, акта за встъпване в длъжност и декларация рег.№ 3286р- 14111/25.03.2021 г. От горното извършилият проверката експерт в сектор „Защита на информацията и регистратури“ на отдел „Информационни технологии, анализ, планиране, координация и административно обслужване“ при ГДНП приел, че жалб.П. СВ. П. на длъжност младши автоконтрольор I степен в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ към отдел „Пътна полиция“ при ГДНП виновно е нарушил разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, както и че от нарушението не са настъпили имуществени вреди.

В срока по чл. 44, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ не са постъпили писмени възражения от жалб.П. СВ. П..

Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление (НП) № 3286р-21722 от 11.05.2021 г., на Директора на Главна дирекция „Национална полиция, с което на основание чл.173, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ.

След преценка на всички представени доказателства, както поотделно, така и в тяхната съвкупност, наказващият орган приел за установено от фактическа и правна страна, че на 19.01.2021 г., в 08.30 ч., в гр. София, бул. „Александър Малинов“ № 1, в ГДНП жалбоподателят П.П. не е подал декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, която съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ следва да бъде подадена в едномесечен срок от заемането на длъжността - 17.12.2020 г., с което виновно е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля Станимир Събев Димитров, които съдът намира за последователни, логични и непротиворечиви, както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно § 2, ал.1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ разпоредбите на Глави пета, осма и петнадесета се

прилагат съответно за служителите в администрацията на президента, в администрацията на органите на законодателната и съдебната власт, на Висшия съдебен съвет, на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на Националния институт на правосъдието, в администрацията на органите на изпълнителната власт, в това число на териториалните звена, служителите в местната администрация, служителите в администрацията на органи, създадени със закон, с изключение на служителите, които заемат технически длъжности. В чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ /Глава 5 „Декларации“, Раздел I „Задължения за деклариране“ / е предвидено, че лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават декларация за имущество и интереси, като съгласно чл.38, ал.1, т.1 от с.з. декларацията за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност. В настоящия случай, видно от приложеното по делото копие на акт за встъпване в длъжност на 17.12.2020 г., съгласно заповед на Директора на ГДНП рег.№ 32863-4608/16.12.2020 г., жалбоподателят П. СВ. П., назначен на длъжност младши автоконтрольор I степен в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ към отдел „Пътна полиция“ при ГДНП –МВР е встъпил в длъжност. Безспорно се установява, че жалбоподателят е лице, което попада в обхвата на § 2, ал.1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ и като такава има задължението по чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Видно от събраните по делото доказателства, което не се оспорва и от жалбоподателя, същият не е изпълнил задължението си в срока по чл.38, ал.1, т.1 от с.з.. Ето защо съдът намира, че законосъобразно е била ангажирана административно - наказателната му отговорност за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ.

Санкционната норма на чл.173, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗПКОНПИ предвижда, че за нарушението по ал. 1 лицата по § 2, ал. 1 се наказват с глоба в размер от 300 до 1000 лв. С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложена глоба в минимален размер, което според настоящия съдебен състав съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение, както и на обстоятелството, че същото е извършено за първи път.

Съдът не констатира допуснати в хода на административно - наказателното производство, съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на атакуваното наказателно постановление. При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление, са спазени отразените в ЗАНН изисквания, като същевременно съдът намира, че същите са издадени от компетентен орган. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление коректно са отразени датата на нарушението и описание на същото в достатъчна степен да се осигури възможност на жалбоподателя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Актът е съставен в

присъствието на двама свидетели, като описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление и в последното липсва отразяване на нови факти.

Настоящата инстанция намира за неоснователни изложените в жалбата доводи за отмяна на НП, поради факта, че се касае за служител на МВР. В чл.160, ал.1 от ЗМВР е предвидено, че при постъпване на служба в МВР държавните служители подписват декларация за политически неутралитет, декларация за обстоятелствата по [чл. 153, ал. 1](#) и 3 и декларация за имущество и интереси при условията и по реда на [Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество](#). В случая приложими се явяват именно разпоредбите на чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ и чл.38, ал.1, т.1 от с.з.

Съдът не споделя изложените в жалбата доводи за наличие на маловажност на извършеното нарушение, доколкото в случая е налице засягане на значими обществени отношения, касаещи предмета на нарушението, поради което и обществената опасност на деянието не се явява незначителна и не следва да се приеме, че това деяние не съставлява нарушение.

С оглед всичко гореизложено съдът намира обжалваното наказателно постановление за законосъобразно и правилно и като такова същото следва да бъде изцяло потвърдено.

По отношение претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. С измененията на ЗАНН, (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в чл.63д е предвидено, че в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на ГДНП – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за осъществено процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: